

פרשת פקודי: THE POWER PARADOX

1. **ספר שמות מ: לג-לה**
וַיִּכַס הָעָנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד ה' מִלְּאָה אֶת-הַמִּשְׁכָּן:
Then a cloud covered the Tent of Meeting, and the glory of the Lord filled the tabernacle.

וְלֹא-יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וַיִּכְבֹּד ה' מִלְּאָה אֶת-הַמִּשְׁכָּן:
And Moshe was not able to enter the Tent of Meeting, because the cloud rested on it, and the glory of the Lord filled the tabernacle.

2. **אור החיים שם**
וְלֹא יָכוֹל מֹשֶׁה וְגו'. וְהַגַּם שֶׁאֵמַר הַכְּתוּב בְּפֶרֶשׁת מִשְׁפָּטִים (כ"ד י"ח) וַיִּבֹא מֹשֶׁה בַּתּוֹךְ הָעָנָן, שֶׁמֶה הָיָה אַחֵר שֶׁקָּרָא אֵלָיו ה' נִתֵּן בּוֹ כַח.
and Moses was unable to enter the Tent of Testimony, etc. It seems strange that the "cloud" prevented Moses from entering the Tent seeing that the Torah had told us in Exodus 24,18 that "Moses went inside the cloud, etc." The difference is clear. In *Parshat Mishpatim* Moses entered the cloud after G'd had summoned him. In this instance no summons from G'd had been forthcoming.

או יֵאמֵר עַל זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא יָכוֹל מֹשֶׁה וְגו', וְהַטַּעַם כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וְאֵין מְצִיאֹת זֶה כַּמְצִיאֹת הָאִמּוֹר בְּפֶרֶשׁת מִשְׁפָּטִים כִּי כֹאן.
Another reason why Moses could not enter the Tent may have been indicated by the words כי שכן עליו הענן, that the cloud was stationary above the Tent and the glory of G'd filled the entire Tent. In *Mishpatim* we were told (24,17) that G'd's appearance on the top of the Mountain was like that of fire which consumes, and immediately afterwards we were told that Moses entered the cloud prior to ascending the Mountain. This means that the place Moses ascended was **not** the place where G'd's glory reposed at that time. In our situation, Moses could not enter an area in which G'd's glory reposed.

3. **סידור אשכנז**
כִּי בָּא סוּס פָּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם וַיִּשָּׁב ה' עֲלֵהֶם אֶת-יְמֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם:
(שמות טו: יט)
When Pharaoh's horses, with his chariots, and his horsemen, went into the sea, Adonoy turned back on them the waters of the sea; and the Children of Israel walked on dry land in the midst of the sea.

כִּי לֵה' הַמְּלוּכָה וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם: (תהילים כב: כט)
For the kingship is Adonoy's and He rules over nations.

וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת-הָרָע עֲשׂוֹ, וְהִלְתָּה לֵה' הַמְּלוּכָה: (עובדיה א: כא)
And deliverers will go up to Mount Zion to judge Mount Esau, and the kingdom will be Adonoy's.

וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל-כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: (זכריה יד: ט)
And Adonoy will be King over the whole earth; on that day Adonoy will be One and His Name One.

4. **גו"א משלי כז: כז**
וְהוּא, כִּי מֶלֶךְ הוּא שְׂכַלְס יְטוֹ שְׂכַלְס אֶחָד לְעַבְדוֹ וַיִּתְּנוּ לוֹ כְּתָר מְלוּכָה: וּבִאֲמַת הַמֶּלֶךְ בְּעֶצְמוֹ שׂוּה לְשֹׂאֵר הָעַם בְּאִיכוּתָם, אֵךְ שְׂכַלְס יִמְלִיכוּהוּ עֲלֵיהֶם וַיִּקְבְּלוּ עַל מְלוּכָתוֹ. וּמוֹשֵׁל הוּא, שְׂמִלְכוּתוֹ בָּא אֵלָיו מְשׁוּל וְכו'. וְזֶהוּ שֶׁסִּדְרוּ בַתְּפִלָּה: כִּי לֵה' הַמְּלוּכָה (וּמִשְׁלַל) וְכו', וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ; אֲשֶׁר יִפְלֹא לְכַאוֹרָה מֵה שְׂכָתוֹב אַחֲרֵי-כֵן: וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, וְלֹא מִתְחַלָּה חֵס וְשְׁלוֹם? אֵךְ הָעִנְיָן כִּמוֹ שְׂכָתְבָנוּ.

שָׁאֲנַחְנוּ עִמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל קִבְּלֵנוּ עַל מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, אֲךָ לֹא כֵן הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, אֲךָ שֶׁהוּא מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם כְּרָצוֹנוֹ וְרוּדָה בָּהֶם כְּחֻפְצוֹ, וְלָהֶם נִקְרָא מוֹשֵׁל. וְזֶהוּ: כִּי לֵה' הַמְּלוּכָה, זֶהוּ עָלֵינוּ, וּמוֹשֵׁל נִקְרָא בְּכוֹתִים, אֲךָ שֶׁלֹּא קִבְּלוּ עָלָיו הוּא מוֹשֵׁל בָּהֶם; אֲךָ לְעֵתִיד יִטּוּ כָלֶם שָׂכֵם אֶחָד לְעַבְדוֹ וַיִּתְּנוּ לוֹ כְּתָר מְלוּכָה, וְזֶהוּ: וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, שֶׁעַל כָּל הָאָרֶץ יִקְרָא מֶלֶךְ, כַּאֲשֶׁר יִקְבְּלוּ כָּל הָאָרֶץ עַל מַלְכוּתוֹ עֲלֵיהֶם.

5. גר"א משלי כח: טז

(טז) נְגִיד חֹסֵר תְּבוּנוֹת. וְהַנְּגִיד שֶׁהוּא חֹסֵר תְּבוּנוֹת וְאִינוּ מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם, אֲךָ הוּא רַב מַעֲשָׂקוֹת. הוּא דוֹמָה לְדָב שְׁחוּמָס נְפִשׁוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דניאל א, ט): אֲכָלִי בֶּשֶׂר שְׂגִיָּא, וְהוּא הַהַפּוּךְ מִתְּכַלִּית עוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא עֹשֶׂר וְכָבוֹד, וְהוּא מוֹשֵׁל בְּחֻזְקָה, הוּא הַהַפּוּךְ שֶׁל כְּבוֹד, שֶׁהֵם נִכְנָעִים תַּחְתָּיו.

The Power Paradox (Dacher Keltner), p. 42-43

Natural state thought experiments are a mainstay in debates about human nature. Remove the moral codes and conventions of society, and what instincts guide human behavior? What laws are most essential? What principles should guide the allocation of resources? And who gains power as groups form? On this last question, many believe that it is the more coercive, forceful, and violent individuals who earn the respect of their peers and gain power. But this belief will not fare well in the science we are about to tour.

For the past twenty years I have been carrying out natural state experiments to find out how power is distributed in groups.

I have infiltrated college dorms and children's summer camps to document who rises in power. I have brought entire sororities and fraternities into the lab, capturing the substance and spread of individuals' reputations within their social networks. I have surreptitiously identified which members of groups are gossiped about, and who receives gossip. The findings from this research converge on the organizing idea of this chapter. Whereas the Machiavellian approach to power assumes that individuals grab it through coercive force, strategic deception, and the undermining of others, the science finds that power is not grabbed but is given to individuals by groups.

What this means is that your ability to make a difference in the world is shaped by what other people think of you. Your capacity to alter the state of others depends on their trust in you. Your ability to empower others depends on their willingness to be influenced by you. Your power is constructed in the judgments and actions of others. This idea distills down to four principles:

6. מעין בית השואבה שמות מ: לה

ובמדרש הגדול א"ר חמא בר חנינא וכי תעלה על דעתך שמשא מתיירא מן הענן והלא נאמר (משפטים כד, יח) "ויבא משה בתוך הענן" מלמד שהיתה הענן נבקעת לו ומהלך כאדם המהלך בתוך שביל, אלא "ולא יכול" מלמד שחלק כבוד לשכינה ולא נכנס עד שקראו הקב"ה שנאמר "ויקרא אל משה". א"ר חנינא בקבלה שנינו "כי מכבדי אכבד" (שמואל א בל) זה משה שחלק כבוד לשכינה ולא הגיס דעתו מתחילה ועד סוף, ע"כ.